

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 12. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218345177568/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

da man vidste, at Døden kan komme hver Stund
og man ofred sit Liv for at dø med en Grund,

da vilde jeg fristet det vovsomme Spil
... i den farlige Fortid, som aldrig var til ...

at elske og vinde min Muse og Mø
i det højeste Taarn bag den dybeste Sø,

for at gemme en Ring, naar hun hviskede: Rejs!
for at vi' hende siden et Vers under Vejs.

I en Verden mer vildsom, men mere beredt
– fra en Nutid med Sindet og Viljerne spredt,

fra en Nutid, mer banet men raadvild af Aand
som en Mø, der vansmægter ved Bejlerens Haand –

i en Verden, hvor intet er Køb eller Salg,
men alt er for den, som er tro i sit Valg –

vil jeg rejse ... Rejs med og vær trostug til Sinds!
Alverden er frisk som en gammel Provins.

De vaargrønne Floder vi spejler os i
og gengiver alt med den første Værdi.

Sophus Claussen.